
Selecția auditorului de către companiile cotate la Bursa din Istanbul

Aree Saeed MUSTAFA,
University of Duhok, Nawroz University,
Visiting Lecturer,
e-mail: areealamedi@gmail.com

Luqman Muhammed SAEED,
Erbil Polytechnic University, Cihan University Erbil

Nishtiman Hashim MOHAMMED,
University of Duhok

Rezumat

Obiectivul acestui studiu este acela de a examina efectul caracteristicilor firmelor asupra calității auditului în Turcia. Acest studiu contribuie la literatura privind calitatea auditului, prin examinarea modului în care caracteristicile firmelor influențează motivația și abilitățile clienților în a solicita o calitate superioară a auditului în Turcia. Turcia reprezintă una dintre piețele de capital cele mai puțin dezvoltate și cercetate din lume. Acest studiu a folosit date aferente perioadei 2011-2015 pentru 146 de firme cotate la Bursa din Istanbul (BIST). Folosind regresia logistică, concluziile au arătat că motivația și abilitățile clienților în a solicita o calitate superioară a auditului slăbesc din cauza raportului dintre control și proprietate (control-ownership wedge), un rezultat nefavorabil pentru acționarii minoritari. Astfel, acest articol propune ca autoritățile de reglementare, în special Comisia Valorilor Mobiliare din Turcia (CMBT) să intensifice aplicarea legii vizând îmbunătățirea guvernantei corporative în Turcia, în scopul adaptării la caracteristicile unice ale firmelor în care există o divergență dintre drepturile de control și drepturile de fluxuri de numerar (wedge firms) și pentru a oferi un mediu sigur acționarilor minoritari.

Cuvinte-cheie: audit statutar, calitatea auditului, firme listate, Turcia

Clasificare JEL: M42, G15

Vă rugăm să citați acest articol astfel:

Mustafa, A.S., Saeed, L.M., Mohammed, N.H. (2018), Auditor Selection in Borsa Istanbul, Audit Financiar, vol. XVI, no. 4(152)/2018, pp. 599-609,
DOI: 10.20869/AUDITF/2018/152/027

Link permanent pentru acest document:

<http://dx.doi.org/10.20869/AUDITF/2018/152/027>

Data primirii articolului: 27.09.2018

Data revizuirii: 05.10.2018

Data acceptării: 08.10.2018

1. Introducere

Recent, concurența pe piața de audit a condus la necesitatea recunoașterii problemelor care afectează decizia clientului în ceea ce privește selecția auditorului. Literatura precedentă a abordat în mod extensiv decizia de selecție a auditorului. De Fond și Zhang (2014) susțin că selecția auditorului este încurajată de caracteristicile clientului, caracteristicile firmelor de audit și ale mediului de audit. Studiile anterioare privind alegerea auditorilor au provenit din țări dezvoltate, precum SUA, Noua Zeelandă (Firth și Smith, 1992a), Australia (Craswell, 1988) și Marea Britanie (Beattie și Fearnley, 1995). Acest studiu se va număra printre excepții, la fel ca studiul de selecție a auditorilor efectuat, în contextul Turciei, de către Onder, Aksu și Balci (n.d.), care se referă la procesul de alegere a auditorilor de către companiile cotate în cadrul Bursei din Istanbul (BIST).

Este primul studiu care se concentrează pe procesul de alegere a auditorilor în Turcia după Comunicatul privind standardele independente de audit pe piața de capital (Serial: X, No: 22). Cererea clienților pentru auditori externi a fost modificată ca urmare a noului Comunicat al CMB din 2006, care definește cerințele legale și independența auditorului, reglementează serviciile de calitate a auditului prin: stabilirea sferei auditului, identificarea poziției de audit și introducerea standardelor locale de audit în conformitate cu standardele internaționale de audit (Karaibrahimoglu, 2013; Mustafa, Che-Ahmad și Chandren, 2018). Pe baza Comunicatului, firmele cotate pe BIST trebuie să contracteze un auditor independent pentru verificarea rapoartelor lor financiare la sfârșitul exercițiului financiar. În consecință, codul comercial din Turcia a intrat în vigoare începând cu anul 2012, pentru a spori eficacitatea guvernancei corporative, a serviciului de audit și a calității raportării financiare.

Scopul acestui studiu este acela de a examina relația empirică dintre alegerea auditorului și caracteristicile firmelor auditate, în cazul firmelor cotate pe BIST, în perioada 2011-2015. Cercetarea se bazează pe diferitele niveluri ale cererii clientului în privința calității auditului. Această lucrare se concentrează pe stabilirea naturii relației dintre selecția auditorului și caracteristicile clienților. În plus, studiul de față examinează credibilitatea firmelor de audit, clasificate în Big4 și Non-Big4, din perspectiva firmelor cotate pe BIST. Procesul de alegere a auditorului este o problemă la nivel global din cauza nivelurilor diferite ale cererii clientului pentru o

calitate superioară a auditului. Acest lucru ar trebui să încurajeze firmele de audit să ia decizii mai bune în condițiile pieței. În mod similar, firmele ar putea selecta un anumit tip de auditor, ca semn al nivelului calitativ al activității lor.

2. Cererea clientului în privința calității auditului

Elementele care influențează cererea pentru auditul situațiilor financiare au fost abordate în literatura de specialitate pentru mulți ani. Cerința pentru diferite niveluri de calitate ale auditului se bazează pe niveluri diferite ale conflictelor dintre manageri și proprietari (Jensen & Meckling, 1976). Nivelurile conflictelor dintre diversele grupuri de interese ilustrează calitatea serviciilor de audit necesare pentru sporirea credibilității managementului.

Studiile anterioare au susținut că adesea conflictele dintre diversele grupuri de interese ar putea fi diminuate prin creșterea proprietății manageriale a firmelor (Jensen & Meckling, 1976). Acest lucru indică faptul că preferința pentru calitatea auditului scade pe măsură ce crește proprietatea managerială. În ceea ce privește creșterea proprietății manageriale într-o firmă, nevoia de audituri de calitate superioară ar scădea, din moment ce interesul propriu al conducerii nu s-ar diferenția de cel al acționarilor externi. Utilizând gradul de deținere al acțiunilor de către management (*management share ownership*) ca variabilă de aproximare pentru costurile de agenție, Simunic și Stein (1987) studiază relația dintre procentul de deținere non-managerială a firmei și alegerea calității auditorului ca variabilă de aproximare a renumelui brand-ului în firmele care realizează o ofertă publică de cumpărare (IPO).

Autorii observă o relație pozitivă semnificativă între procentul de deținere non-managerială și alegerea unui auditor Big8. De asemenea, DeFond (1992) constată că schimbările în proprietatea managerială sunt asociate cu modificări în calitatea auditului. În plus, cererea clienților pentru o calitate ridicată a auditului diferă în funcție de gradul de conflict dintre proprietarii-manageri și proprietarii-creditori (Jensen & Meckling, 1976). Astfel, efectul de levier al companiei-client reprezintă un alt factor generator de conflicte între diversele grupuri de interese. Managerii ar putea limita drepturile deținătorilor de titluri de creanță deoarece favorizează interesele acționarilor (Jensen & Meckling, 1976). Prin urmare, ca

mecanism de monitorizare sunt necesare contracte independente de audit extern și contracte de limitare a îndatorării până la maturitatea obligațiilor deja emise (*restricted debt contracts*). Aceasta deoarece funcția de audit crește credibilitatea informațiilor financiare utilizate pentru a verifica conformitatea cu contractelor de împrumut (*debt agreements*).

Natura conflictelor dintre diversele grupuri de interese determină nivelul calitativ al auditului, necesar pentru sporirea credibilității managementului. Cerința pentru monitorizare externă se accentuează ca urmare a creșterii proporției datoriei în structura capitalului firmei (Mustafa, Che Ahmad și Chandren, 2017). Palmrose (1984) sugerează că existența împrumuturilor pe termen lung intensifică cererea clientului pentru un audit de calitate. DeFond (1992) raportează o relație pozitivă semnificativă între existența datoriei în structura capitalului și tendința clienților de a solicita o calitate ridicată a auditului, iar această viziune este în conformitate cu cea a Firth și Smith (1992a). Pe de altă parte, numeroase studii, precum Francis și Wilson (1988) și Simunic și Stein (1987), relevă o relație negativă între existența datoriei pe termen lung în structura capitalului și selectarea variabilelor de aproximare privind calitatea ridicată a auditului, ca urmare a alegerii unui auditor Big4. Acest lucru se datorează faptului că auditorul Big4 are mai multe șanse să gestioneze riscul inerent de audit, în cazul firmelor pentru care se manifestă un efect de levier semnificativ.

O recenzie a literaturii privind calitatea auditului și a conflictelor dintre diversele grupuri de interese este oferită de DeFond (1992), care parcurge literatura de specialitate pentru a înțelege problema centrală identificată de aceasta, precum și lecțiile ce trebuie învățate pentru a merge mai departe. Rezultatele studiului lui Mohammed (2018) indică faptul că firmele mai mari și companiile emitente de noi active financiare sunt mai predispuse să angajeze auditori Big-4 pentru creșterea calității auditului.

Studii de acest gen sunt realizate în SUA, Marea Britanie și Australia, dar destul de puține în alte state. Spre exemplu, un studiu realizat de Manalis și Citron (2000) abordează piața de audit din Grecia. Acesta examinează relația dintre caracteristicile clienților și cererea clienților pentru o calitate ridicată a auditului, al doilea segment de tranzacționare și firmele locale de audit ulterior schimbărilor radicale survenite în reglementarea pieței de audit din Grecia, în 1992. Caracteristicile clientului, examinate pentru perioada 2011-2015, sunt: raportul dintre control și proprietate,

efectul de levier, dimensiunea și rentabilitatea. Articolul indică faptul că, în cazul clienților care emit mai multe tipuri de acțiuni, este puțin probabil să fie angajat un Big4, față de unul non-Big4, cu un prag de semnificație de 1%. În plus, rata medie a rentabilității activelor, mărimea firmei și efectul de levier sunt mai mari în cazul clienților care angajează un auditor Big4 decât al celor care angajează un auditor non-Big4.

3. Variabilele și ipotezele de cercetare

Literatura precedentă a găsit o relație între cererea clienților pentru un mecanism puternic de monitorizare externă și caracteristicile clienților. Acest studiu se concentrează pe caracteristicile clienților, de exemplu, raportul dintre control și proprietate, dimensiunea firmei, efectul de levier și randamentul activelor, ca nivel al conflictelor dintre diversele grupuri de interese.

3.1. Variabila dependentă: Big4 versus alte tipuri de firme de audit

Big4 este utilizată ca variabilă de aproximare în acest studiu pentru măsurarea calității auditului. Studiul propune o variabilă a dihotomiilor, pentru a măsura calitatea auditului, care ia valoarea „1” dacă clientul angajează un auditor Big4, iar în caz contrar ia valoarea „0” (DeAngelo, 1981a, 1981b). Există mai multe motive care stau la baza alegerii acestei variabile Big4 pentru măsurarea calității auditului. În primul rând, percepția publicului este că firmele de audit Big4 furnizează un audit de calitate superioară celor non-Big4. Acest lucru se datorează ideii că firmele de audit Big4 au mai mult acces la cunoștințe și resurse, decât cele non-Big4. În al doilea rând, firmele de audit Big4 sunt mai conservatoare, încercând să își protejeze reputația prin adoptarea unor standarde de calitate mai înalte decât ale firmelor de audit non-Big4 (Balsam, Krishnan și Yang, 2003; Caramanis și Lennox, 2008; Francis, 2004).

3.2. Variabile independente: caracteristicile clienților

3.2.1. Raportul dintre control și proprietate (*Control-Ownership Wedge*)

Structura acționariatului (de exemplu, acționariat diluat și concentrat) are o influență substitutivă sau complementară componenței consiliului de administrație

în monitorizarea activităților managementului, prin implementarea de mecanisme externe de monitorizare, cum ar fi auditul de calitate (Desender și alții, 2013). Acest studiu combină teoria agenției și teoria dependenței de resurse pentru a ilustra motivația și capacitatea consiliului de a supraveghea acțiunile managementului și de a reduce conflictele dintre acționarii majoritari și acționarii minoritari. Motivația clienților și capacitatea lor de a monitoriza activitățile managementului în ceea ce privește asigurarea unei calități ridicate a auditului sunt determinate de alinierea intereselor și de efectele de consolidare.

Prin alinierea intereselor, consiliul de administrație și comitetul de audit au un motiv puternic în a angaja auditori de calitate din considerentul că acționarii care dețin controlul sunt deosebit de interesați să extindă termenii contractuali în raporturile cu terții. Pe de altă parte, pe baza efectelor negative de consolidare, consiliul de administrație este slab stimulat în a solicita o calitate ridicată a auditului, pentru a evita orice denaturare semnificativă în rapoartele financiare și pentru a reduce riscul inerent de apariție a unor litigii. Acest lucru se datorează faptului că acționarii majoritari tind să pună în pericol drepturile acționarilor minoritari. O analiză a literaturii de specialitate privind calitatea auditului, realizată de către DeFond și Zhang (2014), consideră că conflictele dintre diversele grupuri de interese reprezintă cel mai important factor motivațional al clienților în solicitarea unei calități ridicate a auditului. Prin urmare, firmele care suferă de conflicte severe între diversele grupuri de interese sunt puternic motivate în solicitarea unei calități ridicate a auditului (Mohammed & Saeed, 2018).

Argumentele expuse anterior arată că selectarea de către clienți a auditorului extern derivă din preferințele clienților în ceea ce privește caracteristicile auditorului, indiferent dacă este vorba de mărimea auditorului sau de specializarea în domeniu a acestuia. Există puține studii care susțin acest argument, deoarece majoritatea studiilor arată cum conflictele dintre diversele grupuri de interese sunt considerate ca fiind o explicație mai bună a solicitării unei calități ridicate a auditului de către clienți (DeFond & Zhang, 2014). Ar fi interesantă extinderea sferei de acoperire a costurilor de agenție pentru a efectua investigații suplimentare asupra factorilor care sporesc cererea clienților pentru o calitate ridicată a auditului, cum ar fi structura acționariatului. Acest lucru indică faptul că solicitarea pentru o monitorizare externă

puternică, prin intermediul auditului de calitate depinde de structura acționariatului; de exemplu, raportul dintre control și proprietate (*wedge*) în cazul Turciei. Astfel, este necesar să se examineze efectul raportului dintre control și proprietate asupra calității auditului. Din acest motiv, se emite ipoteza existenței unei relații între raportul dintre control și proprietate și calitatea auditului. Prin urmare, pe baza celor menționate anterior, prima dintre ipotezele acestui studiu este:

*H1: Există o legătură între raportul dintre control și proprietate (*wedge*) și calitatea auditului.*

3.2.2. Dimensiunea firmelor

Studiile anterioare presupun o relație pozitivă între dimensiunea firmelor și alegerea auditorului, din perspectiva calității ridicate a auditului. Aceasta se datorează faptului că studiile anterioare percep dimensiunea firmei ca un indicator al amplitudinii conflictelor dintre diversele grupuri de interese (Abbott și Parker, 2000, Firth și Smith, 1992b, Francis și Wilson, 1988, Simunic și Stein, 1987; Healy și Lys, 1986). Un studiu realizat de Manalis și Citron (2000), care examinează contextul Greciei, constată că mărimea firmei are un impact pozitiv asupra solicitării de către client a unei calități ridicate a auditului prin angajarea unui auditor Big4 la un prag de semnificație de 10%. Pe de altă parte, firmele mai mari ar putea primi mai multă atenție din partea firmelor de audit Big4 (Berton, 1995).

În plus, firmele mai mari ar fi putut beneficia de servicii mai bune de la o multitudine de consilieri specializați; prin urmare, s-ar putea să nu beneficieze de aceleași servicii de calitate atunci când angajează serviciile unor firme de audit non-Big4. De asemenea, firmele mari ar putea solicita servicii profesionale suplimentare, precum servicii juridice, consultanță financiară și fiscală etc., iar firmele Big4 au mai multe posibilități de a furniza astfel de servicii.

Pe baza discuțiilor de mai sus, s-ar putea sugera, în ceea ce privește selecția auditorului, existența unei relații pozitive între dimensiunea clienților și cererea clienților pentru o calitate ridicată a auditului. Acest studiu va utiliza logaritmul natural al activelor totale ca variabilă de aproximare pentru măsurarea dimensiunii firmelor clienților. În consecință, pe baza celor menționate, ipoteza 2 este:

H2: Există o relație pozitivă între dimensiunea firmei clientului și calitatea ridicată a auditului.

3.2.3. Efectul de levier

În contextul teoriei agenției, cercetătorii cred în privința costurilor agenției că acestea se exacerbează ca urmare a gradului de îndatorare ridicat. Aceasta conduce la creșterea cererii clienților pentru un mecanism de monitorizare externă eficient (DeFond și Zhang, 2014). Aceeași viziune este oferită de Li, Cho și Wu (2014), care consideră că o valoare mai mare a variabilei de aproximare privind costurile de agenție, estimate prin efectul de levier, crește cererea pentru o calitate superioară a auditului, în termenii de prestigiu al auditorului. Literatura anterioară a emis și testat ipoteza existenței unei relații între tendința clienților de a angaja auditori de calitate și costurile de agenție exprimate prin raportul dintre levier și capital (Watts și Zimmerman, 1986).

Autori precum Ashbaugh și Warfield (2003), Craswell, Francis și Taylor (1995); Francis și Wilson (1988), Fan și Wong (2005) raportează o relație pozitivă între cererea clienților pentru o calitate ridicată a auditului și efectul de levier.

Acest lucru se datorează faptului că auditorul cu reputație bună are capacități suficiente pentru a-și diversifica riscurile legate de gradul ridicat de îndatorare (Johnson & Lys, 1990). În plus, DeAngelo (1981) afirmă că este mai probabil ca auditorul cu reputație bună să furnizeze servicii de audit de înaltă calitate. Acesta este reprezentat de un auditor mare, cu un număr mare de clienți, fiind mai expus pierderii clienților în cazul în care nu reușește să descopere și să raporteze denaturări semnificative în sistemul de contabilitate al clienților. Cu toate acestea, Francis și Wilson (1988a) raportează o relație negativă între reputația auditorului și efectul de levier. Acest lucru este susținut atât de Healy și Lys (1986b), cât și de Johnson și Lys (1990), care consideră că există o relație negativă între nivelul ridicat al datoriei și calitatea auditului. Aceasta se datorează faptului că firmele cu grade de îndatorare ridicate sunt mai predispuse să treacă la servicii de audit de calitate inferioară. Prin urmare, există inconsecvențe în cadrul rezultatelor studiilor anterioare privind relația dintre efectul de levier și cererea clienților pentru audit de înaltă calitate. În consecință, pe baza celor de mai sus, ipoteza este:

H3: Există o relație între efectul de levier și auditul de înaltă calitate.

3.2.4. Rentabilitatea activelor (ROA)

Rentabilitatea activelor este măsurată ca raport între rezultatul net al exercițiului și totalul activelor entității și oferă o imagine a rentabilității globale a întregului capital investit în entitate. Cu alte cuvinte, evaluează cât de eficient utilizează managementul activele aflate sub controlul său pentru a genera venituri, indiferent de modul în care sunt finanțate aceste active. Mustafa și alții (2017) identifică ROA ca o variabilă care poate fi legată de alegerea auditorului. În concordanță cu acest argument, Abbott și Parker (2000) consideră că ROA este legată în mod pozitiv de implicarea unui auditor specializat în domeniul respectiv, deoarece doar o firmă mai profitabilă este capabilă să plătească comisionul suplimentar solicitat de către un specialist. Autorii găsesc într-adevăr o corelație pozitivă, dar nu semnificativă, între ROA și auditorii specializați în anumite domenii de activitate. Cu toate acestea, Manalis și Citron (2000) nu au observat, în cazul Greciei, o diferență semnificativă în nivelul ROA al clienților celor două categorii de auditori: Big-Six vs. non-Big Six. De asemenea, aceștia au constatat că clienții Big Six sunt într-adevăr mai profitabili, decât cei ai firmelor de audit din cealaltă categorie, dar, surprinzător, clienții firmelor de audit locale au o ROA mai mare (dar ne semnificativă) decât cea a firmelor de din categoria a doua. Prin urmare, ipoteza 4 este:

H4: Există o relație între rentabilitatea activelor și auditul de înaltă calitate.

4. Metodologie

Toate companiile turcești cotate sunt incluse în eșantionul acestui studiu, pentru perioada 2011-2015. Datele sunt structurate pe sectoare, cu nouă sectoare principale. Eșantionul este format din firme cotate din Turcia, din alte sectoare decât cel financiar. Există mai multe motive pentru a alege firmele cotate din Turcia, printre care și faptul că rapoartele anuale sunt public disponibile și pot fi accesate cu ușurință pe site-ul BIST. Cel de-al doilea motiv este acela că datele publicate prin rapoartele anuale sunt prezentate în mod adecvat pe baza codului comercial al societăților și a principiilor de contabilitate general acceptate. Eșantionul inițial cuprindea 411 de firme, inclusiv bănci și instituții financiare (Mustafa, Che-Ahmad și Chandren, 2017). Aceste tipuri de companii au fost excluse din eșantion deoarece sunt conduse de alte reglementări și coduri de

guvernanță corporativă (Zulkarnain, 2009). Există un motiv în spatele selecției perioadei de studiu și anume faptul că a fost emis un nou cod comercial turc, intrând în vigoare începând cu 1 iulie 2012.

Variabila dependentă a acestui studiu este reprezentată de către o variabilă categorială („Big4”), astfel că regresia logistică este utilizată pentru a examina influența unui set de variabile independente asupra variabilei dependente. Pallant (2011) propune trei ipoteze aplicate în regresia logistică, de exemplu, mărimea eșantionului, multicolinearitatea și valorile extreme (*outliers*). Mărimea eșantionului este clasificată ca o ipoteză de regresie logistică (Julie Pallant, 2013). Dimensiunea eșantionului acestui studiu este de 146 de firme, cu o medie de 36 de firme pentru fiecare variabilă independentă. Procentul adecvat este de aproximativ 10 observații pentru fiecare variabilă explicativă, așa cum propune Pallant (2007).

Este foarte necesar să confirmăm faptul că datele nu conțin probleme de multicolinearitate înainte de a începe analizele de regresie. Problema multicolinearității este prezentă atunci când una sau mai multe variabile independente sunt foarte strâns legate una de alta, fapt ce ar putea influența negativ rezultatele analizei de regresie (Hair, Anderson, Babin, & Black, 2010). În general, testul „Variance Inflation Factor”(VIF) reprezintă cel mai utilizat instrument pentru a evalua multicolinearitatea pentru fiecare variabilă independentă (Pallant, 2011). În prezent, literatura de specialitate nu consideră niciun prag absolut care poate fi utilizat pentru a estima existența sau inexistența multicolinearității (Alsaeed, 2006).

Cu toate acestea, unii cercetători au sugerat că o valoare a lui VIF mai mare de 10 reflectă o problemă de multicolinearitate semnificativă. Pe de altă parte, cercetătorul ar putea depinde de nivelul testului „Tolerance factor” (1/VIF) pentru a lua o decizie în privința multicolinearității. Teoretic, testul „Tolerance factor” ilustrează nivelul variabilității variabilei independente corespondente, care nu este ilustrat de către o altă variabilă explicativă în modelul de regresie. Conform testului „Tolerance factor”, problema

colinearității este prezentă atunci când valoarea 1/VIF este mai mică de 0,10 (Pallant, 2011). **Tabelul nr. 1** arată rezultatele VIF și arată că nu există niciun indicator al problemei multicolinearității. Rezultatele VIF ale tuturor variabilelor independente și ale variabilelor de control nu sunt mai mari de 5 și sunt mult mai mici decât pragul de 10, așa cum propune Hair și alții (2010), rezultând astfel lipsa problemei multicolinearității.

Tabelul nr. 1. Rezultatele testelor VIF și 1/VIF

| Variabilă | VIF | 1/VIF |
|-----------|------|----------|
| WEDGE | 1.18 | 0.848761 |
| FSIZE | 1.40 | 0.716455 |
| LEVE | 1.14 | 0.879643 |
| FAGE | 1.14 | 0.873398 |
| Mean VIF | 1.68 | |

Notă: WEDGE = Raportul dintre control și proprietate. FSIZE = Logaritmul natural al dimensiunii firmei. LEVE = levier. FAGE = Logaritmul natural al vechimii firmei

Sursa: Proiecție proprie

Deși datele nu sunt afectate de nici o problemă de multicolinearitate, utilizarea unor date de tip panel are capacitatea de a depăși o astfel de problemă, deoarece este o metodă eficientă de a genera un grad mai mare de libertate, care ar putea contribui la reducerea oricărei probleme de colinearitate (Baltagi, 1998; Hsiao, 2003). Cea de-a treia ipoteză a regresiei logistice este cea a valorilor extreme. Acestea reprezintă o combinație unică de valori pe un număr de variabile sau observații care sunt neobișnuit de mici și valoarea ridicată a unei variabile poate distorsiona statisticile (Hair și alții, 2006). Cazurile în care variabilele reziduale standardizate sunt mai mici de -3,3 sau mai mari de 3,3 reprezintă valori extreme (Pallant, 2007). În acest studiu, valoarea reziduală standard minimă este de -2,38, iar valoarea reziduală standard maximă este de -2,40 și aceasta indică faptul că nu există valori extreme. **Tabelul nr. 2** prezintă valorile reziduale standard pentru firmele de audit Big4 ca variabilă dependentă în acest studiu.

Tabelul nr. 2. Valorile variabilelor reziduale – test pentru valori extreme

| | Minimum | Maximum | Medie | Deviație standard | N |
|-------------------------|---------|---------|-------|-------------------|-----|
| Reziduale | -0.968 | 0.964 | 0.008 | 0.404 | 724 |
| Reziduale standardizate | -2.408 | 2.383 | 0.000 | 1.000 | 724 |

Sursa: Proiecție proprie

Bazându-se pe Hosmer Jr, Lemeshow și Sturdivant (2013), linearitatea nu este o ipoteză în termeni de regresie logistică. Cu toate acestea, odds ratio („raportul șanselor”) trebuie să fie linear cu valoarea *logit*. Deoarece testele de linearitate asupra variabilelor continue sunt precedate de verificarea încălcărilor liniarității. O procedură particulară în cadrul STATA este procedura *lincheck*¹ care verifică faptul că variabilele continue în acest studiu au atașate un odds ratio linear cu valoarea *logit*. Prin urmare, linearitatea nu este evidentă.

4.1. Specificarea modelului

Pentru a aborda obiectivul acestei cercetări, modelul folosit investighează relația dintre caracteristicile firmelor (Raportul dintre control și proprietate – WEDGE, dimensiunea firmei, efectul de levier și vechimea firmei) și calitatea auditului. Ipotezele acestui studiu sunt examinate utilizând următorul model:

$$AUD_{it} = \beta_0 + \beta_1 WEDGE_{it} + \beta_2 FSIZE_{it} + \beta_3 LEVE_{it} + \beta_4 FAGE_{it} + \varepsilon_{it}$$

unde:

Pentru fiecare firmă (i) și fiecare an (t)

AUD_{it} = Calitatea auditului. O variabilă dihotomică este utilizată pentru testarea ipotezelor.

$FSIZE$ = Dimensiunea firmei

$LEVE$ = Efectul de levier

$FAGE$ = Vechimea firmei

ε_{it} = termen de eroare presupus a fi normal distribuit.

5. Rezultate și discuții

Acest articol propune o analiză empirică a efectelor caracteristicilor clienților asupra calității auditului în cazul companiilor cotate pe bursa din Turcia, BIST.

Această secțiune prezintă statisticile descriptive, matricea de corelații și rezultatele regresii multiple între variabilele independente și cea dependentă. Statisticile descriptive și testul univariat pentru variabile binare (e.g. WEDGE) de divergență în seturile de date este prezentat în **Tabelul nr. 3**. Testul *Chi-square* explică divergențele la nivelul variabilelor binare care pot surveni între cele două grupuri de firme. Testul *Chi-*

square este utilizat pentru variabilele categoricale care includ un număr mare de categorii și pentru care nu există o metodă agreată de ordonare de la cea mai mică la cea mai mare (Idre, 2017). Rezultatul testului pentru diferențe în distribuție între firmele WEDGE și non-WEDGE arată faptul că selecția între Big4 și non-Big4 este statistic semnificativă la 1% ($\chi^2 = 56.9964$; $p = 0.000$). Rezultatele explică faptul că selecția auditorului în mediul din Turcia este cauzată de prezența WEDGE (divergența dintre drepturile de control și drepturile de fluxuri de numerar). Numărul clienților care angajează auditori non-Big 4 și respectiv Big 4 este de circa 94 la 211, pentru firmele non-WEDGE.

În același timp firmele care practică WEDGE și angajează auditori non-Big4 sunt în număr de circa 248, iar cele care angajează auditori Big4 – de 171.

Tabelul nr. 3. Statisticile descriptive (Frecvență) și rezultatele testului univariat aferente variabilelor fictive (dummy) pentru WEDGE și calitatea auditului

| | Non-WEDGE | WEDGE | Total |
|----------|-----------|-------|-------|
| Non-Big4 | 94 | 248 | 342 |
| Big4 | 211 | 171 | 382 |
| Total | 305 | 418 | 724 |

Pearson $\chi^2(1) = 56.9964$ Pr = 0.000

Notă: pentru variabilele categoricale (i.e. WEDGE) se raportează valoarea testului χ^2 și probabilitățile aferente.

Sursa: Proiecție proprie

Este evident faptul că firmele WEDGE prezintă o frecvență mai ridicată în angajarea auditorilor de tip non-Big4. Testul *Chi-square* arată că WEDGE este un determinant semnificativ al cererii clienților pentru o calitate superioară a auditului. Acționarii majoritari pot avea o motivație puternică în a limita drepturile acționarilor minoritari, ca urmare a unui efect de consolidare negativ (Desender și alții, 2013). Acționarii majoritari pot avea o motivație adecvată și pot avea posibilitatea de a monitoriza direct activitatea managerială în loc să depindă de surse externe de monitorizare și consideră managementul responsabil pentru activitățile care nu se aliniază intereselor lor (Bohinc și Bainbridge,

¹ Nota trad.: <https://ideas.repec.org/c/boc/bocode/s449401.html>

2001). Aceasta implică existența unei relații semnificative între WEDGE și calitatea auditului. Acest rezultat este în concordanță cu cel obținut de către Chien și alții (2008) și Fan și Wong (2002), în contextul Taiwanului și, respectiv, al Asiei de est. De asemenea, este confirmat și pentru mediul din Turcia de către Ararat, Aksu și Tansel Cetin (2015b).

Tabelul nr. 4 raportează numărul de observații, media, deviația standard, minimul și maximul pentru dimensiunea firmei, efectul de levier și vechimea acesteia. Dimensiunea medie a firmei (FSIZE) măsurată de totalul activelor deținute de către firmele din eșantion este de 1,904 Lire Turcești (TL) (\$5,277 la curs valutar de \$1= 3.608), cu o deviație standard de 2.608, o valoare minimă de 1.433 și o valoare maximă de 2.608.

Tabelul nr. 4. Statistici descriptive pentru variabilele continue

| Variabilă | Obs | Medie | Deviație standard | Min | Max |
|-----------|-----|--------|-------------------|-------|-------|
| FSIZE | 724 | 1.904 | 1.781 | 1.433 | 2.608 |
| LEVE | 724 | 0.481 | 0.279 | 0 | 1.707 |
| FAGE | 724 | 33.825 | 15.856 | 1 | 80 |

Sursa: Proiecție proprie

Raportul mediu al datoriilor totale la activele totale (LEVE) al firmelor din eșantion este de 0,481 (0,279% deviația standard) cu un minim de 0 și un maxim de 1,707. Nivelul mediu al vechimii firmelor (FAGE) este de 33.825, cu o valoare minimă și maximă de 1 și respectiv 80. Aceste valori se situează într-un interval apropiat de studiul realizat de Gacar (2016) în contextul Turciei, care a raportat

o valoare medie de 39.910, o variație standard de 15.211, un minim de 0.60 și un maxim de 81.00.

Tabelul nr. 5 prezintă corelația dintre variabilele studiului. O privire de ansamblu indică, referitor la corelația dintre variabile, că este sub pragul de 0.80. Acest fapt arată că multicolinearitatea între variabile este redusă.

Tabelul nr. 5. Rezultatele matricei de corelație

| | Big4 | DUSH | FSIZE | LEVE | FAGE |
|-------|--------------|--------------|-------------|-------|------|
| Big4 | 1.00 | | | | |
| DUSH | -0.28 | 1.00 | | | |
| FSIZE | 0.39 | -0.22 | 1.00 | | |
| LEVE | 0.16 | -0.13 | 0.24 | 1.00 | |
| FAGE | 0.25 | -0.15 | 0.10 | -0.06 | 1.00 |

Sursa: Proiecție proprie

Tabelul nr. 5 arată că variabila WEDGE este negativ corelată cu calitatea auditului. În timp ce FSIZE, LEVE și FAGE sunt pozitiv corelate cu calitatea auditului în ceea ce privește reputația auditorului.

Tabelul nr. 6 arată că aproximativ 18% din diferențele în calitatea auditului sunt explicate de caracteristicile firmelor (raportul dintre control și proprietate – WEDGE, dimensiunea firmei, efectul de levier și vechimea acesteia). Relația dintre WEDGE și Big4 este semnificativă statistic la 1% $p = 0,000$ ($t = -4,82$)

(**Tabelul nr. 6**). Această influență se manifestă în 83,7% din cazuri.

Implicația este că variabila WEDGE poate influența numirea sau nu a auditorilor Big4 cu aproximativ 83,7%. O evaluare critică a coeficienților arată că tipul de relație care există între cele două este negativ. Fapt ce demonstrează că influența WEDGE descurajează puternic numirea auditorilor Big4; deoarece relația este foarte puternică, aceasta ar trebui considerată foarte fiabilă de către management. Aceste rezultate sunt în

concordanță cu cele ale unor studii empirice anterioare (Jong-hag Choi, 2008; Kim și Yi, 2006). Rezultatul susține ipoteza 1. După cum s-a anticipat, variabila FSIZE, exprimată ca logaritmul natural al activelor totale, influențează pozitiv cererea clienților pentru o calitate superioară a auditului. Nivelul de semnificație al FSIZE este de 1% ($t = 8,42$). În plus, gradul de influență asupra Big4 este de 47,1%. Acest rezultat sugerează faptul că

firmele de dimensiuni mari au mai multe șanse să angajeze un auditor Big4. Similar, Karaibrahimoglu (2013) consideră că firmele mari realizează rapoarte financiare de calitate superioară pentru a avea acces la resurse financiare suplimentare și a atrage mai mulți investitori, care la rândul lor solicită asigurarea dată de existența unor auditori externi puternici. Rezultatul sprijină ipoteza 2.

Tabelul nr. 6. Rezultatele regresiei

| Variabilă | Coefficient | Valoarea testului Student | Probabilitate |
|-----------------------|-------------|---------------------------|---------------|
| DUSH | -0.837 | -4.82 | 0.000 |
| FSIZE | 0.471 | 8.42 | 0.000 |
| LEVE | 0.692 | 2.13 | 0.033 |
| FAGE | 0.656 | 4.54 | 0.000 |
| R ² | 0.18 | | |
| Prob>chi ² | 0.000 | | |

Sursa: Proiecție proprie

Tabelul nr. 6 indică faptul că variabila LEVE are o influență pozitivă semnificativă asupra motivației clienților în a angaja auditori Big4 ($t = 2,13$; $p = 0,033$). Pragul de semnificație este de 5%. Rezultatul reflectă faptul că este mai probabil ca firmele cu un grad ridicat de îndatorare să dobândească un mecanism puternic de monitorizare externă. Literatura anterioară formată din Abbott și Parker (2000); Adeyemi și Fagbemi (2010) și Hope, Kang, Thomas și Yoo (2008) arată că firmele cu un efectul de levier ridicat sunt cele mai predispușe la dobândirea unui mecanism puternic de monitorizare. Autorii sugerează faptul că există o relație pozitivă între efectul de levier și serviciile de audit de înaltă calitate. Riscul financiar și conflictele între diversele grupuri de interese (manageri, respectiv acționari și creditori) sunt mai ridicate în cazul firmelor cu un grad mare de îndatorare. În acest context, este necesară o calitate ridicată a auditului pentru a proteja drepturile deținătorilor de titluri de creanță (Ashbaugh și Warfield, 2003; Francis și Wilson, 1988). Astfel, rezultatul sprijină ipoteza 3.

Tabelul nr. 6 arată, de asemenea, că între variabila FAGE și motivația clienților de a solicita angajarea unor firme de audit Big4 există o relație pozitivă semnificativă la 1% ($t = 4,54$). Acest lucru se datorează faptului că firmele cu vechime au suficientă experiență în domeniu, lucru ce poate contribui la îmbunătățirea calității

rapoartelor financiare (Shan, 2014). Mai mult decât atât, este mai probabil ca firmele mai vechi să fie controlate de către familia fondatoare, ceea ce ar putea spori efectele lor de consolidare (Liu, Ahlstrom și Yeh, 2006; Wong, Chang și Chen, 2010). Prin urmare, pentru a crea un mediu protejat pentru investitori, în special pentru acționarii minoritari, este probabil ca firmele mai vechi să angajeze firme de audit Big4. Acest argument este în concordanță cu studiile anterioare (Arosa, Iturralde și Maseda, 2010, Anderson, Mansi și Reeb, 2003). Rezultatul susține ipoteza 4.

6. Concluzii

Discuția de mai sus arată că raportul dintre control și proprietate (denumit *wedge*) are o influență negativă asupra capacității clienților de a solicita o calitate ridicată a auditului în cazul firmelor cotate la bursa din Turcia, BIST. Variabilele FSIZE, LEVE și FAGE influențează pozitiv capacitatea clienților de a solicita servicii de audit de înaltă calitate. Acest lucru se datorează faptului că raportul dintre control și proprietate influențează nu numai interesul managerilor în a monitoriza, ci și abilitățile acestora de a face acest lucru. Astfel, studiul deduce faptul că raportul dintre control și proprietate are un impact semnificativ asupra motivației și capacității clienților de a solicita o calitate superioară a auditului. Prin urmare, cercetarea recomandă autorităților de

reglementare să introducă o definiție unică și măsuri ale guvernantei corporative pentru a se adapta caracteristicilor unice ale controlului în cazul firmelor cotate pe BIST. Recomandăm, de asemenea, realizarea de studii suplimentare care ar putea include mai multe

date sau a altor variabile de guvernare corporativă, înainte și după schimbările legislative din 2012, pentru realizarea de comparații privind cererea clienților înainte și după intrarea în vigoare a acestora.

BIBLIOGRAFIE

1. Abbott, L. J., & Parker, S. (2000). Auditor selection and audit committee characteristics. *Auditing*, 19(2), 46–66. <http://doi.org/10.2308/aud.2000.19.2.47>
2. Adeyemi, S. B., & Fagbemi, T. O. (2010). Audit quality, corporate governance and firm characteristics in Nigeria. *International Journal of Business and Management*, 5(5), 169–179.
3. Alsaeed, K. (2006). The association between firm-specific characteristics and disclosure: The case of Saudi Arabia. *Managerial Auditing Journal*, 21(5), 476–496.
4. Anderson, R. C., Mansi, S. A., & Reeb, D. M. (2003). Founding family ownership and the agency cost of debt. *Journal of Financial Economics*, 68(2), 263–285.
5. Ararat, M., Aksu, M., & Tansel Cetin, A. (2015). How board diversity affects firm performance in emerging markets: Evidence on channels in controlled firms. *Corporate Governance (Oxford)*, 23(2), 83–103. <http://doi.org/10.1111/corg.12103>
6. Arosa, B., Iturralde, T., & Maseda, A. (2010). Outsiders on the board of directors and firm performance: Evidence from Spanish non-listed family firms. *Journal of Family Business Strategy*, 1(4), 236–245.
7. Ashbaugh, H., & Warfield, T. D. (2003). Audits as a Corporate Governance Mechanism: Evidence from the German Market. *Journal of International Accounting Research*, 2(1), 1–21. <http://doi.org/10.2308/jiar.2003.2.1.1>
8. Balsam, S., Krishnan, J., & Yang, J. S. (2003). Auditor industry specialization and earnings quality. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 22(2), 71–97.
9. Baltagi, B. H. (1998). Panel data methods. *Statistics Textbooks And Monographs*, 155, 291–324.
10. Beattie, V., & Fearnley, S. (1995). The importance of audit firm characteristics and the drivers of auditor change in UK listed companies. *Accounting and Business Research*, 25(100), 227–239. JOUR.
11. Berton, L. (1995). Squeeze play: Midsize accountants lose clients to firms both large and small. *Wall Street Journal*, (November 14) A, 1. JOUR.
12. Bohinc, R., & Bainbridge, S. M. (2001). Corporate governance in post-privatized Slovenia. *The American Journal of Comparative Law*, 49(1), 49–77.
13. Caramanis, C., & Lennox, C. (2008). Audit effort and earnings management. *Journal of Accounting and Economics*, 45(1), 116–138. <http://doi.org/10.1016/j.jacceco.2007.05.002>
14. Chien, C.-C., Chen, K. Y., & Wu, S.-Y. (2008). Corporate governance and auditor selection: evidence from Taiwan. *Corporate Ownership & Control*, 492.
15. Choi, J. (2007). The Association between Audit Fees and the Ownership Structure, 13(2).
16. Craswell, A. T. (1988). The association between qualified opinions and auditor switches. *Accounting and Business Research*, 19(73), 23–31. JOUR.
17. Craswell, A. T., Francis, J. R., & Taylor, S. L. (1995). Auditor brand name reputations and industry specializations. *Journal of Accounting and Economics*, 20(3), 297–322. [http://doi.org/10.1016/0165-4101\(95\)00403-3](http://doi.org/10.1016/0165-4101(95)00403-3)
18. DeAngelo, L. E. (1981a). Auditor independence, “low balling”, and disclosure regulation. *Journal of Accounting and Economics*, 3(2), 113–127.
19. DeAngelo, L. E. (1981b). Auditor size and audit quality. *Journal of Accounting and Economics*, 3(3), 183–199.

20. Defond, M. L. (1992). The association between changes in client firm agency costs and auditor switching. *Auditing*, 11(1), 16.
21. DeFond, M., & Zhang, J. (2014). A review of archival auditing research. *Journal of Accounting and Economics*, 58(2), 275–326. JOUR.
22. Desender, K. A., Aguilera, R. V., Crespi, R., & Garcia-Cestona, M. (2013). When does ownership matter? Board characteristics and behavior. *Strategic Management Journal*, 34(7), 823–842.
23. Fan, J. P. H., & Wong, T. J. (2002). Corporate ownership structure and the informativeness of accounting earnings in East Asia. *Journal of Accounting and Economics*, 33(3), 401–425.
24. Fan, J. P. H., & Wong, T. J. (2005). Do external auditors perform a corporate governance role in emerging markets? Evidence from East Asia. *Journal of Accounting Research*, 43(1), 35–72. JOUR.
25. Firth, M., & Smith, A. (1992a). Selection of auditor firms by companies in the new issue market. *Applied Economics*, 24(2), 247–255. JOUR.
26. Firth, M., & Smith, A. (1992b). The accuracy of profits forecasts in initial public offering prospectuses. *Accounting and Business Research*, 22(87), 239–247. JOUR.
27. Francis, J. R. (2004). What do we know about audit quality? *The British Accounting Review*, 36(4), 345–368.
28. Francis, J. R., & Wilson, E. R. (1988). Auditor changes: A joint test of theories relating to agency costs and auditor differentiation. *Accounting Review*, 663–682. JOUR.
29. Gacar, A. (2016). Relationship Between Audit Quality and Corporate Governance: An Empirical Research in Borsa Istanbul. *IOSR Journal of Business and Management (IOSR-JBM)*, 18(11), 84–88. <http://doi.org/10.9790/487X-1811068488>
30. Hair, J. F., Anderson, R. E., Babin, B. J., & Black, W. C. (2010). *Multivariate data analysis: A global perspective* (Vol. 7). Pearson Upper Saddle River, NJ.
31. Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2006). *Multivariate data analysis* (Vol. 6). Pearson Prentice Hall Upper Saddle River, NJ.
32. Healy, P., & Lys, T. (1986). Auditor changes following Big Eight mergers with non-Big Eight audit firms. *Journal of Accounting and Public Policy*, 5(4), 251–265. JOUR.
33. Hope, O.-K., Kang, T., Thomas, W., & Yoo, Y. K. (2008). Culture and auditor choice: A test of the secrecy hypothesis. *Journal of Accounting and Public Policy*, 27(5), 357–373.
34. Hosmer Jr, D. W., Lemeshow, S., & Sturdivant, R. X. (2013). *Applied logistic regression* (Vol. 398). John Wiley & Sons.
35. Hsiao, C. (2003). Analysis of panel data (Vol. 34). *Econometric Society Monographs*.
36. Idre. (2017). What statistical analysis should I use? Statistical analyses using STATA. <http://doi.org/http://stats.idre.ucla.edu/stata/whatstat/what-statistical-analysis-should-i-usestatistical-analyses-using-stata/>
37. Jensen, M. C., & Meckling, W. H. (1976). Theory of the firm: Managerial behavior, agency costs and ownership structure. *Journal of Financial Economics*, 3(4), 305–360.
38. Johnson, W. B., & Lys, T. (1990). The market for audit services: Evidence from voluntary auditor changes. *Journal of Accounting and Economics*, 12(1), 281–308. JOUR.
39. Karaibrahimoglu, Y. Z. (2013). Is Corporate Governance A Determinant of Auditor Choice?- Evidence From Turkey. *Kurumsal Yönetim Denetçi Seçiminde Belirleyici Midir?-Türkiye'den Bulgular.*, 13(2), 273–284.
40. Khalil, S., Magnan, M. L., & Cohen, J. R. (2008). Dual-class shares and audit pricing: Evidence from the Canadian markets. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 27(2), 199–216.
41. Kim, J., & Yi, C. H. (2006). Ownership structure, business group affiliation, listing status, and earnings management: Evidence from korea*. *Contemporary Accounting Research*, 23(2), 427–464.
42. Liu, Y., Ahlstrom, D., & Yeh, K. S. (2006). The separation of ownership and management in Taiwan's public companies: An empirical study. *International Business Review*, 15(4), 415–435.
43. Manalis, G., & Citron, D. B. (2000). The International Audit Firms as New Entrants-An

- Empirical Analysis of Auditor Selection in Greece, 1993 to 1997. *Cass Business School Research Paper*. JOUR.
44. Mohammed, N. H. (2018). Board Characteristics and Industry Specialist Auditor: The Moderating Role of Concentrated Ownership. *Academic Journal of Nawroz University*, 7(3), 55–65.
 45. Mohammed, N. H., & Saeed, A. (2018). Determinants of Audit Fees: Evidence from UK Alternative Investment Market. *Academic Journal of Nawroz University*, 7(3), 34–47.
 46. Mustafa, A. S., & Che-Ahmad, A. (2017). Ownership Patterns and Control of Top 100 Turkish Listed Companies. *Asian Journal of Finance & Accounting*, 9(1), 192–209.
 47. Mustafa, A. S., Che-Ahmad, A., & Chandren, S. (2018). Board diversity, audit committee characteristics and audit quality: The moderating role of control-ownership wedge. *Business and Economic Horizons*, 14(3), 587–614.
 48. Mustafa, A. S., Che Ahmad, A., & Chandren, S. (2017). Board diversity and audit quality: evidence from Turkey. *Journal of Advanced Research in Business and Management Studies*, 6(1), 50–60.
 49. Onder, T., Aksu, M. H., & Balci, Y. (n.d.). Auditor selection in the Istanbul stock exchange. GEN, Marmara University. Istanbul.
 50. Pallant, J. (2007). *SPSS survival manual: A step by step guide to data analysis using SPSS for third Window edition*. New York: McGraw Hill.
 51. Pallant, J. (2011). *SPSS survival manual: A step by step guide to data analysis using SPSS Australia*. Allen & Unwin.
 52. Pallant, J. (2013). *SPSS survival manual*. McGraw-Hill Education (UK).
 53. Palmrose, Z. (1984). The demand for quality-differentiated audit services in an agency-cost setting: An empirical investigation. In *Auditing Research Symposium* (pp. 229–252). CONF, University of Illinois Urbana Champaign.
 54. Shan, Y. G. (2014). The impact of internal governance mechanisms on audit quality: a study of large listed companies in China. *International Journal of Accounting, Auditing and Performance Evaluation*, 10(1), 68–90.
<http://doi.org/10.1504/IJAAPE.2014.059183>
 55. Simunic, D. A., & Stein, M. T. (1987). *Product differentiation in auditing: Auditor choice in the market for unseasoned new issues*. BOOK, Canadian Certified General.
 56. Watts, R. L., & Zimmerman, J. L. (1986). Positive accounting theory. *The Accounting Review*, 65(1), 131–156.
 57. Wong, Y., Chang, S., & Chen, L. (2010). Does a Family-controlled Firm Perform Better in Corporate Venturing? *Corporate Governance: An International Review*, 18(3), 175–192.
 58. Y. Li, E., Cho, C.-C., & Wu, C.-H. (2014). Role of auditor in agency conflict and corporate governance: empirical analyses of Taiwanese firms. *Chinese Management Studies*, 8(3), 333–353. JOUR.
 59. Zulkarnain Muhamad. (2009). Audit Market Competition: Causes and Consequences. *ICFAI Journal of Audit Practice*, 6(1)